בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום א', ז' באב תשס"ד (25 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב, ויהי רצון שנשמע בשורות טובות, ישועות ונחמות!

נכתבים הדברים הבאים על אירוע חסר-תקדים שעומד, בעזרת ה' ית', להתקיים כאן בארצנו בעוד כמה שעות. אמנם המוקד כעת הוא על גוש קטיף, אך שלא נחיה עוד באשליות - מטרת האויב שמבחוץ היא על כל הארץ כולה. עם, הרוצה להיות "חפשי בארצו" צריך להכיר בסכנה זו ולחזק את חוסנו מבפנים.

"שמע ישראל! אתם קרבים היום למלחמה. מלחמה על הארץ. **מלחמה על נפש העם**. לא מלחמה **נגד** אחים, אלא מלחמה **בעד** חיבור בין אחים. לכן נתגייס כולנו לשרשרת הישראלית הגדולה בז' באב. אולי ממשלתנו קצת שכחה שלא חבריה קובעים את גורלנו, אלא הם למעשה נציגי האומה, כי הממשלה בשביל העם ולא העם בשביל הממשלה. או אולי היא שכחה שלא נולדנו אתמול, אלא שאנו עם זקן, שישבנו בארצנו מתיפסח ועד עזה [מלכים_א` ה 4]; אל ארצנו התגעגענו במשך אלפיים שנה, ועתה אנו חוזרים אליה, בחסדי ד' עלינו. ושמא הממשלה שכחה, שהארץ הזאת אינה רכושה הפרטי, אלא שוחררה ונבנתה על ידינו בדם ויזע, שהארץ הזאת אינה איזה נדל"ן, אלא היא ברזל, דם הנפש שלנו. ואולי ממשלתנו אינה יודעת, שלא היא הקובעת את ההיסטוריה, אלא **העם הוא העושה את ההיסטוריה**, ולו למדה היסטוריה, היתה יודעת שממשלה המתעלמת מן העם, משמיטה את הבסיס שעליו היא נשענת, ושאף משטרים רודניים נפלו בגלל זה, כי זהו משפט ההיסטוריה; ולכן אנו נזכיר עוד פעם שהעם הוא יותר מהממשלה – וגם מהתקשורת.

יהיה חמור מאוד, אם ממשלה **אשר תפקידה לאחד את האומה**, אינה מודעת שהיא מפלגת את העם, חותכת אותו בסכין, גוררת למלחמת אזרחים. לכן **כדי למנוע קרע בעם**, כדי לחסום אותו על גופתנו, אנו נהיה שם, בשרשרת הגדולה, כולנו ביחד וכל אחד לחוד, מכל חלקי העם, דתיים וחילוניים, חרדים וציוניים, אשכנזים וספרדים, תימנים ואתיופים, עשירים ועניים, זקנים ונערים, גברים ונשים, ילדות וילדים, מכל מלוא רוחב הארץ, רמת הגולן וקריית שמונה, צפת וטבריה,יש"ע וחדרה, עפולה ונצרת, נהריה ועכו, חיפה וקריותיה, נתניה והרצליה, רעננה וכפר-סבא, תל-אביב ופתח-תקוה, בני-ברק וגבעתיים, רמת-גן, וראשון לציון, חולון ובת-ים, רחובות ורמלה, לוד ובאר-שבע, אשדוד ואשקלון, אופקים ונתיבות, שדרות וקריית גת, ירוחם ודימונה, אילת, מצפה-רמון, ערד, ירושלים וגוש קטיף.

אולי כל זאת כיוון שממשלתנו לא שמה לב לכך שרכבת התחייה הלאומית יצאה לדרך כבר לפני מאה ועשרים שנה, היא פועמת בעוצמה, דוהרת במסילתה, עוברת תחנה ועוד תחנה, ולא יוכלו כל החשבונות הקטנים של לב איש לעצור בעדה, ולא יצליחו כל התככים וכל המרמות וכל הקומבינות וכל הדילים לעכב בעדה. הרכבת נוסעת בהר ובעמק, בעלייה ובהתיישבות, באומה ובצבא, הולכת ומוסיפה בעם ובארץ.

זה מה שנבוא לומר בז' באב תשס"ד, היום אשר עשה ד' - בו העם יאמר את דברו, דברת האמת והצדק, האמונה והתקווה – שהיא תנצח. ואז כולנו כאיש אחד בלב אחד, השרשרת הגדולה של מאה אלף איש לאורך מאה קילומטר, כולנו בפה אחד, מקצה הארץ בחבל קטיף ועד לב הארץ בכותל אשר מול המקדש, בשעה שש וחצי, נשיר כולנו את "שיר התקווה", שיר האמונה, כי כולנו נהיה בשרשרת **בז' באב ה'תשס"ד**.

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום א', ז' באב תשס"ד (25 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

["השרשרת הגדולה" – הרב שלמה אבינר]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל